

RETKIMELONTASEURA ESPOON ESKIMOT RY:N JÄSENLEHTI

4 / 2 0 0 7

ESKIMO

TIEDOTE

ESPOOLAISTA MELONTAA VUODESTA 1986

Kansikuva: Olaf Frauenberger
 Kuva Suomi Meloo -tapahtumasta
 Seuraava tiedote ilmestyy keväällä 2008

Espoon Eskimot r.y.

Postiosoite:
 Espoon Eskimot, Poste Restante,
 02270 Espoo

ESKIMO TIEDOTE

4/2007

Nordea 130930-202242

J O H T O K U N T A 2 0 0 7 :

Yhteystiedot	2
Melanveto	3
Eskimoiden pitkä meriretki	4-5
Suomi meloi Kuhmosta Ouluun	6-8
Eskimoiden hallivuorot	9
Uudet eskimot esittäytyvät	10-11
Eskimoiden syyskokous ja puurojuhla	12

Puheenjohtaja
 Jouko Kaaja
 p. 0400 403 145
 Email:puheenjohtaja(at)espooneskimot.fi

Vpj, taloudenhoitaja, avaimet,
 avokanoottimelonta
 Leena Arpiainen
 p. 0500 448 717
 Email: rahastonhoitaja(at)espooneskimot.fi

Sihteeri, uudet jäsenet ja jäsentiedotus
 Hanna Petäjämäki
 p. 050 384 5324
 Email: sihteeri(at)espooneskimot.fi

Melontakurssit ja koulutusasiat
 Elina Kokkonen
 p. 040 502 1273
 Email: kurssit(at)espooneskimot.fi

Vaja, kanoottipaikat
 Olaf Frauenberger
 p. 050 572 7254
 Email: vaja(at)espooneskimot.fi

Kalusto, allasvuorot, koskimelonta
 Ilkka Lariola
 p. 050 376 8855
 Email: kalusto(at)espooneskimot.fi

Tiistaimelonnat

Leo Rongonen
 p. 040 900 1005
 Email: time(at)espooneskimot.fi

Retket
 Mika Pullinen
 p. 040 587 3448
 Email: retket(at)espooneskimot.fi

Eskimotiedotteen toimitus
 Email: eskimotiedote(at)espooneskimot.fi

Päätoimittaja:
 Heidi Korva
 p. 040 352 6594

Ulkoasu ja taitto:
 Mirkka Kaaja
 p. 040 574 3117

Webbisivujen ylläpito ja sähköpostilista:
 Jyri Heilimo
 p. 040 546 1450
 Email: webbisivut(at)espooneskimot.fi

Osoitteenmuutokset, jäsenrekisteri
 Anu Leino
 p. 884 0938
 Email: jäsensrekisteri(at)espooneskimot.fi

MELANVETO

Auroja taivaalla

Vähiin käyvät melanvedot tällä kaudella, vääjäämättä. Syyskuun viimeinen sunnuntai-iltapäivä Suvisaaristossa tarjoili kuitenkin vielä parastaan: kirkas vesi, raikas syksyisen hehkuvat ruskan värit, harmaahakara ylväänä tarkkailemassa reviiiriään, yksinäinen valkoinen purjevene ulapalla, muuttoaurat matkalla kohti etelää.

Harva harrastus tarjoaa parhaimmillaan yhtä monipuolista tilaisuutta syksyisen luonnon havainnointiin ja pakopaikkaa kaupungin hälinästä. Kaupan päälle melonta laukaisee näppäimistön takomisesta työviikon aikana jumiutuneet hartiatkin.

Oli mukava myös jälleen kerran huomata, kuinka mutkattomasti kaikki tukikohdassamme toimii, menen tullen. Toivottavasti heimossamme on muitakin eskimoita, jotka ovat joskus omilla retkillään tehneet samantlaisia huomioita eskimon etuoikeuksista.

Kalenterin kääntyessä kohti talvea (mikä ei enää viime vuosina ole välttämättä merkinnyt melontakauteen pitkäkkään taukoa) on sopiva hetki tehdä kuluneesta kaudesta yhteenvetoa. Aloitetaan vaikkapa tilastoista ;-) Eskimoiden jäsenmäärä kirjaimellisesti hipoo viittäsatua, jäsenrekisterin tarkka lukema: 498!

Melontamerkitöjä on vajan pyhään kirjaan kertynyt 1750 kpl, toisin sanoen jokainen eskimo meloo keskimäärin 3 ja puoli kertaa kauden aikana? Onneksi keskiarvo on keskiarvo ja kaikki ovat kuitenkin meloneet kokonaisia retkiä, eikä kukaan ole tietävästi jäänyt retkellään puoleen väliin. Suvisaariston pikkulenkien pituus on noin 7 km, luultavasti melontaretket ovat keskimäärin tätä pidempiä. Arvioidaan vaikkapa, että tyypillinen melontaretki on 10km. Tällöin

olisimme meloneet kesän aikana yhteensä 17 500 km, eli likimain pohjoisnavalta etelämantereelle!

Ja silloin, kun eskimo ei ole ollut melomassa, on hän tietenkin talkoissa. Kauden aikana talkoovihkoon on kertynyt merkitöjä yhteensä yli 120. Talkoot kestävät tyypillisesti n. 2,5 tuntia, joten talkootyötä on tukikohdan kunnossapitämiseksi tehty yli 8 työviikkoa ... ja kun tämä muutetaan kaloreiksi, voidaan todeta, että talkoissa on vastaisuudessakin syytä pitää grilli kuumana.

Kausi ei kuitenkaan ole vielä ohi.

Syyskokouksessa 24.10. arvioidaan ensi kauden toimintasuunnitelmaa ja valitaan johtokunnan jäsenet kaudelle 2008.

Olisi hauskaa nähdä paljon eskimoita myös tukikohdan syystalkoissa lauantaina 27.10. saattelemassa vajaa talviteloille.

Puurojuhlassa perjantaina 30.11. pannaan kausi 2007 sitten viimein lopullisesti pakettiin. Glögin, puuron ja piparien voimalla palataan vielä hetkeksi kesän kohokohtiin valokuvauskilpailun satoa arvioitaessa.

Vajakirjassa on vielä tyhjiä sivuja! Käykää ihastelemassa syksyn värejä ja meren raikkautta kanootista käsin.

Joxi

PITKÄ MERIRETKI 4.-8.7.2007

Teksti: Ulla Pellinen

Kuvat: Mirkka Kaaja

Varhain keskiviikkoaamuna 4. heinäkuuta kokoontui 11 meriretkelle lähtijää vajalle. Edessä oli yhdeksän yksikön ja yhden kaksikon pakkaus traileriin ja ajomatka Kasnäsiin, josta oli määrä aloittaa tämänvuotinen pitkä meriretki. Kasnäs sijaitsee Hangosta luoteeseen, Dragsfjärdistä lounaaseen. Alkuperäisten suunnitelmien mukaan reitti olisi kulkenut Hangosta Turkuun, mutta reittiä muutettiin viime hetkellä ympyräreitiksi. Retken vetäjinä olivat Jyri Heilimo ja Maare Heinikoski.

Päästyämme Kasnäsiin huolehdimme ensiksi melojan lähes tärkeimmästä asiasta eli tankkauksesta. Syötyämme alkoi hikinen kajakkien pakkaus. Siinä vierähtikin tovi, kun ensimmäistä kertaa reissun aikana sovitteli kaikkia mukaansa varaamia tavaroita kajakkiiin.

Vesille päästiin kuitenkin ja suuntana oli Rosala, jonne Maare oli sopinut treffit Heikki Vilskeen kanssa. Tutustuttuamme pikaisesti viikinkikylän lahjakauppaan jatkoimme Heikin opastuksella Heikin ja hänen vaimonsa mökille. Sauna odotti lämpimänä, kuten myös "Majatalo Vilskeen" makoisa lohikeitto

ja sämpylät. Illan päätteeksi nautimme aidossa samovaarissa haudutettua teetä kallion laella huvimajassa ennen kömpimistä oikeaan petiin! Aivan luksusta, kerta kaikkiaan - kiitos isäntäpariskunnalle vieraanvaraisuudesta kauniilla saarella.

Seuraavana aamuna aamupalapöydästä noustuamme lähdimme Jyrin varaamalle lounaalle Bengtskäriin...Tai tämä oli suunnitelma, mutta kova keli sai Jyrin kirjaimellisesti puhaltamaan pelin poikki ja käännyimme takaisin alkuvaiheessa ennen selän ylitystä. Luvassa olisi iltapäivästä ollut vielä navakampi myötätuuli, jolloin paluu olisi ollut vielä haastavampaa. Tapahumarikasta se oli nyttengin. Maare ja minä päätimme "järjestää" muille nimittäin reskutusharjoitukset ja sukelsimme aaltoihin. Maare yritti sentään eskimokäännöstä muutamaa otteeseen, mutta minulle se jäi vain haaveeksi. Kiitos Jyrille, joka poimi Maaren ja pelastuspartio Leenalle ja Pasille, jotka noukkivat minut merestä. Kokemus oli mielenkiintoinen, opettava ja lisäsi motivaatiota eskimokäännöksen harjoitteluun altaalla.

Alun luksuksen ja jännittävien hetkien jälkeen pääsimme kiinni retkirutiiniin. Aamulla ylös, aamupala, kamojen pakkaus kajakkiin, vesillä klo 10, melontaa, kelluntataukoja, lounas, melontaa, yöpaikan etsiminen, rantautuminen, telttojen pystytys, iltaruuan valmistus, hetki rupattelua ja nukkumaan. Melonnan sekaan mahtui toki myös tutustumista ympäristöön pysähdyspaikkoihin. Yksi maistuvammista hetkistä oli pieni välipala Stenskarissä, josta kävimme ostamassa savustettua merikampelaa, kuhaa ja siikaa välipalaksi sekä illalliseksi. Mukaan tarttui myös maukas saaristolaisleipä tuliaisiksi.

Meloimme melko "ulkona" merellä ja reittivalinnat oli tehtävä todella tarkoin, jotta pääsimme etenemään. Melontasääät olivat myös mitä erilaisempia ja Jyri ja Maare ottivat sääätietoja jatkuvasti. Aaltoa oli jos jonkinlaista, mutta koimme myös rasvatyynen kelin viimeisenä päivänä. Ilmat olivat oikea läpileikkaus suomalaisesta kesäsäästä. Saimme nauttia auringon lämmittämistä rantakallioista ja lämpimistä illoista, mutta saimme myös herätä vesisaateeseen ja harmauteen.

Upean, mutta samalla erittäin kunnioittavan sääilmion koimme, kun ylitimme 5 kilometrin selkää Vänöstä viimeiselle leiripaikalle. Satoi kaatamalla, ukkosti, ja välillä näkyvyys oli olematon merisumun ja silmiin tippuvan veden vuoksi. Näimme myös harvinaisen trombin horisontissa. Saman ilmiön kohtasimme lähempää katsottuna paluumatkalla autosta käsin.

Summa summarum - Saaristo oli mitä

huikein ja lumosi kauneudellaan. Meriretki oli mielenkiintoinen ja vaihteleva säiden ja tilanteiden puolesta. Yllättävät vastaantulijat (käärme x 2, hylje, Tukholmasta melonut saksalainen) värittivät osaltaan matkantekoa. Jokunen melanveto tuli tehtyä 117.3 kilometrin matkalla, ja toivon mukaan tekniikka hioutui parempaan suuntaan.

Kiitos Jyrille ja Maarelle oppaana toimisesta sekä muille mukana meloneille Mirkalle, Olafille, Leenalle, Pasille, Tapiolle, Leolle, Peralle ja Karille melontaseurasta.

Melontamatkat:

1. päivä 13,5 km
2. päivä 17,1 km 30,6 km
3. päivä 32,7 km 63,3 km
4. päivä 37,6 km 100,9 km
5. päivä 16,4 km 117.3 km

SUOMI MELOI KUHMOSTA OULUUN

Ennen auringonnousua Lentuanjärvellä

Teksti: Jukka Palmén

Kuvat: Olaf Frauenberger

Suomi Meloo järjestettiin viime kesänä 9. -15. kesäkuuta, ja Eskimo-joukkue oli perinteiseen tapaan mukana tapahtumassa. Eskimojoukkueen jäsen Jukka Palmén kertoo nyt, miten matka sujui.

Perjantai-iltapäivä on helteinen Heikki Vilskeen pakussa kehä kolmosen ruuhkassa. Takana tuttu tavaravuori. Susa, Mauri ja Olaf ovat menneet jo edellä Maurin Pösöllä. Tuttu vuokraamo löytyy pienen pähkäilyn jälkeen Tuusulan takamailta, ja kamat viskellään camperin uumeniin. Vielä viimeiset tsekkaukset, ja sitten kohti Lahden motaria.

Liikenne on vilkasta, mutta pelätty Lusin sumppukin ohittuu ilman ongelmia. Pikaiset kahvit Hartolassa, sitten matka jatkuu kohti Kuopiota. Muu

porukka odottaa jo kaljamukit kourassa Rauhalahden campingin portilla. Aikaa juhlan jatkamiseen ei ole, sillä aamulla on tiedossa aikainen herätys.

Matka jatkuu lähes autiota tietä pitkiin kohti Nurmesta. Camperin bensamittari huojuu uhkaavasti kohti pohjaa, eikä huoltamoita näy mailla halmeilla. Pulasta pelastaa ystävällinen kyläkauppa Partanen.

Jaskasta kansikuvapoika

Kymmenen aikaan Lentiiran kylässä on tuttu vilinä. Harmaan, sateisen aamun jälkeen pilvet väistyvät, ja lähtölaukauksen kunniaksi aurinko pilkistää esiin. Meno on perinteistä, kainuulaiset järvi-aitapaleet tahtuvat lupsakkaan tahtiin. Itse pääsen kokeilemaan ensi kertaa

valkoista vettä, pärytän Skerrayllä läpi Vuonteenkosken. Helpohko koski menee läpi ongelmitta, eikä kukaan muukaan kaadu.

Yleisö siirtyy vaativammalle estradille, Lentuankoskille. Meidän puolestamme tyyliä näyttää joukkoon liittynyt mäkikotkamme, Jaska Mäkikylä. Inkkarilla suoritettu suvereeni lasku saa täydet pisteet ja päättyy kuhmolaisen paikallislehden kanteen. Kaikille ei käy yhtä hyvin, aika monta komeaa nurinmenoa nähdään. Yhtä niksahantutta olkapäätä lukuun ottamatta suuremmilta vammoilta kuitenkin säästyään.

Matka jatkuu Kuhmon taajamaan. Paikallisen kebab-yrittäjän otsalta valuu hiki, kun kuppilaan pelmahtaa kerralla kymmeniä nälkäisiä melojia. Mutta ruokaa kyllä lopuksi saadaan.

Olen päättänyt lähteä Susan kanssa kaksikolla yötaipaleelle. Retki usvan peittämällä Ontojärvellä on unohtumaton kokemus valoisassa kesäyössä. Aamu-yöllä huomaa varanneeni liian vähän vaatetta, ja vilu alkaa hiipiä luihin. Onneksi maalissa on sauna lämpimänä.

Melajuhlassa humpanrytkettä

Ja niin jatkuu matka kohti Sotkamao. Päivä kuuluilla Hiukan hiekoilla on lämmin, ja vaihtoa on hauska odotella tuttujen kanssa rupatellessa. Illalla keli muuttuu harmaaksi, ja karavaani ajaa maakunnan pääkaupunkiin, Kajaaniin, sateessa. Kuuma suihku sukulaisten luona tekee poikaa, ja apteekista löytyy apua hiertymiin.

Edessä ovat Oulujärven isot järvitai-paleet. Yksi epäkuntoinen kaksikko menee nurin kovassa aallokossa, mutta turvavene on asiaan kuuluvasti paikalla. Melajuhlaa vietetään hiekkarannoistaan kuulun Manamansalon leirintäalueella. Muusikoksi palkattu harmonikka-artisti on taitava, ja melojakansa yltyy hurjaan humpanrytkeseen. Moni eskimojoukosta on jo sen verran matkan räydyttämä, että sammahtaa parin viinilasillisen jälkeen camperin lavereille.

Johtokanootti upoksissa Niskanselällä

Sääskiparvia ja kantomatkoja

Oulujärven jälkeen meloja-armaada siirtyy Oulujoen tyvenille vesille. Ennen koskistaan kuulu joki on padottu sameiksi ränneiksi, joiden rantamaisemat eivät juuri silmää hivele. Vaihtopaikkojen sääskipilvet eivät nekään nosta mielialaa.

Kanoottikärryt osoittavat arvonsa, kantopaikkoja on toinen toisensa perään. Ja ennen kuin huomaakaan ollaan jo perjantaissa.

Aamu Muhoksella on kolea, mutta maaliin tulon kunniaksi Oulussa aurinko tulee jälleen esiin. Perinteinen päätösateria syödään Oulunsalossa, jonka jälkeen Susan ja Maurin sukulaiset lainaavat auliisti siivousvälineensä

camperin loppusiivoukseen. Ja tarjoavat vielä kahvit tykötärpeineen päälle. Suurkiitos heille!

Sitten suuntana Espoo, jonne saavutaan vasta kolmen pinnassa aamulla. Ja - kuten aina Suomi Meloon jälkeen - välillä oli vähän rankkaa, mutta kuitenkin helkkarin mukavaa. Ehkä näemme taas ensi vuonna?

Eskimoiden joukkueessa meloivat Jukka Palmén, Susa ja Mauri Sundberg, Heikki Vilske, Olaf Frauenberger, Jaakko Mäkikylä ja Antero Kajava.

Ensi kesänä melotaan 7. - 13. kesäkuuta Pieksämäeltä Lahteen.

Ensimmäinen lähtö Lentiirassa

ESKIMOIDEN HALLIVUOROT

Eskimoilla on syksyn aikana hallivuoro Lauttasaaren yhteiskoulussa joka toinen sunnuntai klo 11-14 seuraavina päivinä:

14.10.

28.10.

11.11.

25.11.

Tervetuloa mukaan!

Eskimot voivat osallistua hallivuoroihin ilman eri korvausta. Vuorot on tarkoitettu itsenäiseen pelastautumis-, eskimopyörähdys- ja kanootinkäsittelyharjoitteluun, niillä ei voi harrastaa kuntouintia. Suositeltava varustus kanootin kanssa puljatessa on uimapukua suojaavampi vaatetus (esim. märkápuku/trikoot+pitkähih.paita tai anorakki ym.)

Hallivuoroilla ei ole ohjausta, mutta paikalla on yleensä kokeneita Eskimoita, joilta voi kysyä neuvoa. Pyrimme järjestämään ohjattua eskimopyörähdys- ja pelastautumisharjoittelua ainakin yhdellä hallivuorolla, ja asiasta

Käsieskimo. Kuva: Mikko Kovanen

tiedotetaan sähköpostilistalla ja verkkosivuilla erikseen. Kalustoa hallille viedään aina Eskimoiden puolesta.

Kevään 2008 hallivuorotilanne on auki, sillä Lauttasaaren hallissa alkaa remontti. Kevään tilanteesta ilmoitetaan myöhemmin sähköpostilistalla ja Eskimotiedotteessa.

Sähköpostilistan liittymisohjeet
www.espooneskimot.fi

MUISTA VALOKUVAKISA!
Kisaan voi lähettää kuvia
31.10.saakka. Katso lisätiedot
eskimoiden nettisivuilta.

UUDET ESKIMOT ESITTÄYTYVÄT

Heidi Korva

Eskimot saa joka kesä viitisenkymmentä uutta jäsentä. Jäseneksi pääsee Eskimoiden melontakurssien kautta tai osoittamalla koemelotuksessa, että hallitsee melonnan perusteet. Esittelemme neljä uutta Eskimoa ja kysymme, vastasivatko melontakauden kokemukset odotuksia.

Juha Kauppinen, 38-vuotias, Hauki-lahti

1. Meloin parikymppisenä opiskelijana jonkin verran ja olin jäsenenä Merimelojissa. Sitten tuli monta vuotta taukoa, ja nyt on menossa neljäs kesä, kun olen taas melonut aktiivisemmin. Melonta on hyvä liikuntamuoto ja tapa olla ulkona. Teen töitä päättien kanssa, joten melonta tekee hyvää yläselälle.

2. Koemelotuksen kautta kesäkuun puolivälin paikkeilla.

3. Tosi paljon. Nyt (lokakuun alussa) on noin 950 kilometriä takana. Treenasin paljon varsinkin alkukaudesta, koska halusin osallistua Melaveikkojen järjestämään Suomenlahden ylitykseen. Mutta sitten mulle tuli duunireissu samaan aikaan ylityksen kanssa enkä päässyt mukaan.

4. En ole osallistunut, enkä ole oikeastaan edes käyttänyt vajaa, sillä minulla on oma kalusto kotona Haukilahdessa. Seuraan liityin siksi, että sen kautta voi

1. Miksi melonta? Oletko melonut aiemmin?

2. Tulitko Eskimoihin kurssin vai koemelotuksen kautta?

3. Kuinka ahkerasti ehdit kauden aikana meloa?

4. Oletko osallistunut muuhun Eskimo-toimintaan?

5. Vastasivatko ensimmäisen kauden melontakokemukset odotuksiasi?

halutessaan tehdä juttuja samasta asiasta kiinnostuneiden ihmisten kanssa. Myös Eskimoiden talvitreenit kiinnostavat.

5. Melontakesä oli tosi hyvä - eikä se ole vielä ohi! Tavoitteena olisi saada tuhat kilometriä täyteen, kun se on jo niin lähellä. Jos viime vuoteen on uskomista, niin tässä on vielä monta kuukautta kautta jäljellä.

Suvi Bowellan, 32-vuotias, Tiistilä

1. Aloitin melonnan tänä kesänä kahden vuoden jähkailun jälkeen. Aikaisemmin en ole edes kokeillut lajia. Tykkään olla vesillä, ja olemme harrastaneet perheen kanssa veneilyä. Melonta on edullinen tapa päästä vesille.
2. Kävin heinäkuun alussa kolmen illan melontakurssin Bear&Waterilla, ja sen jälkeen kävin Eskimoiden koemelotuksessa.
3. Kävin melomassa kerran pari viikossa syyskuun puoliväliin saakka. Osallistuin myös merimelontaklinikalle, mikä oli todella antoisa ja hyödyllinen kokemus.
4. Olen osallistunut kaksiiin kuu-kausitalkoisiin ja tarkoitus olisi osallistua myös syystalkoisiin. Puurojuhlan osaltakin ajattelin tarjota palveluksiani, jos apua tarvitaan.
5. Kyllä siinä mielessä, että se on juuri niin mukavaa kuin odotinkin. Toisaalta melominen yllätti rankkuudellaan. Siinä vaaditaan tekniikan lisäksi aika kovaa kuntoa.

Tarja ja Kimmo Kallio, 44- ja 43-vuotiaat, Nöykkiö

1. Tarja innostui lajista aikoinaan työpaikan virkityspäivässä. Hän on melonut jo kymmenisen vuotta muutaman kerran kesässä ja kuului aiemmin Helsingin Kanoottiklubiin. Myös Kimmo oli kokeillut lajia vuokrakalustolla muutaman kerran.
2. Kävimme Eskimoiden peruskurssin kesän alussa. Yritimme päästä Eskimoiden kurssille jo vuotta aiemmin, mutta silloin arpaonni ei suosinut.
3. Olemme meloneet noin kerran viikossa, ja osallistuneet seuran tiistaimelontoihin muutaman kerran. Loppukestästä vähän vähemmän kuin alkukaudesta.
4. Olimme Eskimoiden saunaillassa Stora Herröllä. Ja yksissä kuu-kausitalkoissa.
5. Kivaa puuhaa se on. Kivat filikset jäi.

ESKIMOIDEN SYYSKOKOUS 24.10.

Tervetuloa
Eskimoiden syyskokoukseen
keskiviikkona 24.10. klo 18.30.
Kuitinmäen koululle (Kuitinkuja 4).

SYYSTALKOOT 27.10.

Laituri ylös ja tukikohta talvikuntoon! Lauantaina klo 10:30 alkaen.
Luvassa 2 talkoopistettä!

Liity listalle!
ohjeet:
www.espooneskimot.fi

PUUROJUHLAT 30.11.

Perjantaina 30.11.2007
Paikka ja kellonaika avoin, seuraa nettisivuja tai vajan ilmoitustaulua.